

Diplomová práce se zabývá vývojem dostupnosti předškolní péče o děti v České republice po roce 1990 a jeho vztahem k harmonizaci rodinného a pracovního života žen. Cílem práce je odhalit možné budoucí perspektivy tohoto vývoje a jejich případný dopad na ekonomiku země. V úvodu práce je nejprve nastíněn demografický vývoj obyvatelstva a změny v přístupu k rodinné politice v České republice po roce 1990. Poté následuje vymezení systému předškolní péče v ČR a analýza vývoje dostupnosti předškolní péče o děti a zaměstnanosti žen na trhu práce. Za účelem odhadu budoucího vývoje je provedena projekce počtu potenciálních zájemců o služby předškolní péče a projekce předpokládaného počtu matek s malými dětmi v roce 2020. Z výsledků projekcí vyplývá, že by současná kapacita mateřských škol mohla být, v souvislosti s poklesem počtu živě narozených dětí, dostatečná již ve školním roce 2019/2020. Přesto se České republice pravděpodobně nepodaří včas naplnit cíle Evropské unie na minimální účast dětí na předškolním vzdělávání vycházející z Barcelonských kritérií a strategie Evropa 2020. Nedostatečná dostupnost zařízení předškolní péče má výrazně negativní dopad na zaměstnanost žen s malými dětmi, čímž Česká republika přichází o poměrně velký ekonomický potenciál. Podle hrubého odhadu by začlenění těchto žen na pracovní trh mohlo v roce 2020 České republice přinést zhruba 10,5 mld. Kč na dani z příjmu a 23,42 mld. Kč na pojistném na sociální a zdravotní pojištění.